

Весна виходить з берегів,
Із лісу квітень вибухає.
Сконали залишки снігів
По чагарах та вибалках.
Щось ніжне-ніжне — до лиця,
На душу — чари любви.
Хмеліє день од вітерця,
В якого теплі губи.
Виходять хлопці на лани,
Земля до ніг їм лащитьсЯ,
Бо тут господарі — вони,
Ці не переінакшиться.
Тут їх батьки в поможу мить
Орали, потім сіяли,
Коли ж зашмирилась блакить —
Прощалися із сім'ями.
І захищали кожну п'ядь
Землі цієї чорної,

Синам веліли досівати
Поля, війною орані.
Од роду-віку не чужі
З тополями й березами,
Стоять хлоп'ята на межі,
Вітрами підперезані,
Земля джиделася пори,
Зерна благає чистого.
Заводять хлопці трактори —
Батьки були танкістами.
Ну що ж, орлята, в добрий часі
В роботі будьте рвйними.
Хай проростуть роки для вас
Колоссям — днями мирними.

Леонід НАРОДОВИЙ.

м. Кіровоград

12 ПОСІВНИХ АГРЕГАТІВ ПРАЦЮЮТЬ НА ПОЛЯХ КОЛГОСПУ ІМЕНІ ЛЕНІНА ЗНАМ'ЯНСЬКОГО РАЙОНУ. ТУТ ВЖЕ ПОСІЯЛИ ОВЕС, СІЮТЬ ГОРОХ, ЯЧМІНЬ.
НА ФОТО: ПЕРЕДОВИЙ ТРАКТОРИСТ ВОЛОДИМИР ВОЛОШИН.
Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

«ЧЕРВОНА СУБОТА»: ПРАЦЯ НАТХНЕННА!

І КОМСОМОЛЬСЬКА УДАРНА

Патріотичну ініціативу колективів передових московських підприємств — зробити 20 квітня трудовою «червоною суботою» — гаряче підтримують в усіх комсомольських організаціях Гайворона. Райком комсомолу створив штаб проведення суботника, розробив спеціальні заходи. Зараз йде збір інформації про конкретні плани кожної первинної організації райцентру.

В день суботника всі комсомольці-виробничники, які працюють у першу зміну, вийдуть на свої робочі місця. А друга зміна працюватиме на ударній комсомольській будові області — реконструкції Сальківського цукрозаводу.

О. ГОНЧАР,

секретар комсомольської організації Гайворонського тепловозремонтного заводу, член районного комсомольського штабу суботника.

ГУРТУЮТЬСЯ ЗАГОНИ

В кожному колективі фізкультури обласного центру гуртуються загони, які теж візьмуть участь у «червоній суботі». Спортсмени Кіровограда працюватимуть на 190 майданчиках і 4 стадіонах в мікрорайонах міста. До нового сезону юнаки та дівчата підготують легкоатлетичні сектори, тенісні та городошні корти, будуть створені належні умови для змагань волейболістів, баскетболістів, гандболістів.

Естафета ударних
комсомольських справ

ДОГОВІР НА ЗМАГАННЯ

Зустрічали їх, як дорогих гостей. Зустрічали у себе «дрома» — на польовому стані комсомольсько-молодіжної тракторної бригади. І після взаємних вітань — одразу ж про мету візиту. Це делегація від комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району прибула до комсомольсько-молодіжної бригади колгоспу імені Ульянова Ульянівського району, щоб укласти договір на соціалістичне змагання в нинішньому сільськогосподарському році.

Напередодні посівної підбулася зустріч, і гості уважно оглядали техніку, цікавилися технологією вирощування різних культур, організацією праці. Такий наказ був у Новоукраїні — детально розпізнати «секрети» своїх майбутніх суперників, щоб потім використати їх у себе. І господарі широким ділялись досвідом з гостями. В минулому році члени комсомольсько-молодіжної тракторної бригади, яку очолює молодий комуніст Анатолій Харкавий, виростили озимої пшениці по 42 центнери з гектара на площі 1110 гектарів, зернових на круг — теж майже по 42 центнери на площі в 1870 гектарів.

Колектив — ініціатор почину: «П'ятиріччю просланимству — за 4 роки!» І успішно дотримувало свого слова не лише завдяки хліборобському досвіду, професійній майстерності. А ще й тому, що особливий «клімат» товариськості і дружби склався в бригаді. Як повідомив гостей бригадир, незабаром буде встановлено трудовий рахунок для механізаторів, які служать в лавах Радянської Армії. Щомісяця їм бригада перераховуватиме 20 процентів їх щомі-

сячного заробітку на цей рахунок і при поверненні в колектив вся сума буде вручена демобілізованому. Така турбота про молодих механізаторів, яка врешті матиме не останнє значення в закріпленні кадрів за бригадою, зацікавила гостей.

Обидві бригади, укладаючи договір на змагання, взяли підписи соціалістичні зобов'язання орієнтовно на минулий рік. Ульянівці виростили зернових і зібрати по 49,3 центнерів зернових на круг, по 90 центнерів кукурудзи в зерні, по 357 центнерів цукрових буряків, по 26 центнерів соняшника з кожного гектара. Новоукраїнці будуть боротись за 39,4-центнерний урожай зернових, 50-ти — кукурудзи в зерні, 280-ти — цукрових буряків і по 21 центнеру соняшника на гектарі. Сьогодні виробіток умовної оранки на еталонний трактор в бригаді А. Харкавого вищий, ніж в бригаді М. Давидова. Отже, стимул у змаганні для Новоукраїнців — наздогнати своїх суперників, а для Ульянівців — не поступитись першістю, щедро ділячись досвідом з ними.

Микола Давидов, помічник бригадира Іван Васильович Чабан, майстер-наладчик Валентин Пиндик, групкомсорг Микола Титенко і секретар комсомольської організації колгоспу Олександр Вергун привезли в подарунок своїм друзям наступного годинника. Вручаючи, назвали: «Це — вам, щоб на роботу не просипали і з поля не поспішали». І жартівливий наказ зараз виконують, як ніколи, серйозно. Йде посівна. А опісля ульянівці поїдуть з візитом-відповіддю в колгосп «Дружба».

В. ЯРЕМЧУК,
зав. відділом комсомольських організацій Ульянівського РК ЛКСМУ.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XV
№ 39 (1831).

30 БЕРЕЗНЯ
1974 року

Ціна 2 коп.

СИГНАЛ — ДЛЯ „КП“

ЩОП'ЯТНИЦІ збирається «диспетчерська» — планірка, де присутні всі начальники цехів та відділів, головний інженер, заступники директора — на Завалівському графітовому комбінаті. В сукупності виробничих проблем, які тут акалізують, обдумують, погоджують, завжди знаходять місце питанням, що встигає висвітлювати «Комсомольський прожектор». Найкраще проілюструвати це на конкретному прикладі випуску «КП»: на одному знімку — покинутий і «забутий» екскаватор. Справді, зламалася деталь і машину залишили напризволяще. Валерій Кунц, секретар комітету комсомолу на комбінаті, зажадав відповіді на цей сигнал від начальника гірничого цеху.

Тепер він усміхається і повідомляє результати: викрутки мідною підручником екскаватор і знову пустяки в роботу.

Найперше в діяльності «прожектористів», що владіє в око і діалі утерджується неперечливо істинною, — справжній принцип позиції кожного гострого сигналу, за яким стоїть ніякого негачного життя заходів з боку адміністрації цехів та відділів.

То не таємниця — ще далеко не всі встигли на підприємствах області «Комсомольський прожектор» настільки впливовий, авторитетний. В чому ж секрет?

Применувати заслуги членів штабу «КП» і, особливо, вожака комсомольців комбінату, ніяк не можна, бо вони безпосередньо пов'язані з дією цього органу, яка й залежить від них. Але факт прямої і цінної підтримки «КП» з боку директора комбінату Анатолія Костянтиновича Ремесленника треба зняти за орієнтир і в інших комсомольських організаціях. Мова йде

про наказ дирекції по комбінату, де визначено просто і зрозуміло: кожен начальник цеху, відділу зобов'язаний давати відповідь на виступ «КП» і негайно оживляти заходи, ліквідувати нехотілки чи недоробки. В іншому випадку — про це доведеться відповідати на тій же «диспетчерській».

Не помилюсь, коли скажу, що підготовка рейду завжди віщує бурю для безгосподарників. Обличчя Валерія Кунца серйознішає: — Були випадки, коли нас із хлопцями намагались випереджувати перед самісіньким рейдом. Прийдемо на ділянку, поглянемо: все ніби нормально. Вирішили, що самі господарі вчасно помітили і ліквідують неполадки. Коли ж дізнаємось, — він докірливо хитав головою. — наступного дня зовсім інша картина...

Не обдурив «прожектористів». Назавтра листок «КП» гнівно стріляв свіжими фотографіями, примушував зупинитись кожного влучним, дотепним підписом.

Так «дісталось» і скловарам. Пов'язані іронічним текстом два знімки. На першому — стелі із застереженням: «Товариші скловари! Одна тонна зекономленої пари коштує 7 карбованців 49 копійок». А поруч, із другого фото, шланг вистрілює в атмосферу масу тієї ж пари — «забули» про нього господарі.

Ми не застали на комбінаті Володимира Голуба, начальника штабу «Комсомольського прожектора», він гірничотехнічний інспектор районного управління, пішджає у робочій відпалювання. Тож

кілька слів про нього знову сказав Валерій.

Володимир сам фотографує, добре обладнав на комбінаті лабораторію, працює оперативно.

Доброю традицією стало тут — влаштовувати спільні рейди «КП» з групою народного контролю, з відділом техніки безпеки. Групи перевіряють супроводжують на місцях начальників ділянок, цехів і тут же заготовлюють свої оргії. Темною для випусків цього органу на комбінаті часто стають важливі виробничі питання — безпека, догляд за технікою, обладнанням, економія електроенергії та робочих хвилин.

У світлі променя «Комсомольського прожектора» — соціалізм, здобути кращий комсомольський екіпажів автотранспортного цеху, комсомольський анім з електромеханічного.

Характерний приклад з життя комсомольських активістів на Завалівському графітовому комбінаті. Співзачини заготівельного цеху вирішили провести суботник по обладнанню спортмайданчиків.

— Наше завдання найбільшого часу, — говорить Валерій Кунц, — пізнати во істину, показати і довести всім, що адміністративно «штурмувати» кожного на спорудження спортивного комплексу — не найкращий шлях. Фотографію «Комсомольського прожектора» комбінату викликають у молодих виробничників потім і інтерес до спорту. Ми наочно переконуємо всіх, як здорова ініціатива допомагає і в праці, і в відпочинку.

Трохи пізніше Михайло Журба, завідувач відділом комсомольських організацій Гайворонського РК ЛКСМУ, розповів, що на базі «Комсомольського прожектора» Завалівського графітового комбінату провели семінар начальників штабів «КП» усіх комсомольських організацій району.

А. НЕЧИТАЙЛО.

спецкор «Молодого комунара», Гайворонський район.

НАШИМ ЗАМОВНИКАМ-ХЛІБОРОБАМ

Над важливим завданням працює в ці дні колектив ордена Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка». 5 травня трудівникам сільського господарства треба закінчити поставку 25 200 сівалок і великої кількості запасних частин. У нашій комсомольсько-молодіжній бригаді до цього завдання — свій зустрічний девіз: «25200 посівних

машин — до 20 квітня!» В накреслені строки вкладаємо обов'язково. Сумнівів не маємо, адже наш колектив формувальників щодня перевищує змінні норми виробітку. В минулому місяці план викопали на 149 процентів. І зараз на нашому рахунку січень 1975 року. Прикладом для всіх стали темпи, яких досяг бригадир, молодий комуніст Іван Іванов зі своїм напарником

Віктором Беседю. Це вони щозміни виконують норми на 170—190 процентів.

А 20 квітня ми всі вийдемо на Всесоюзний комуністичний суботник, присвячений 104-річчю народження В. І. Леніна. Зароблені на суботнику гроші передамо у фонд п'ятиріччя.

І. КРИК,

член комсомольсько-молодіжної бригади формувальників ливарного цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка».

Урожай-74

ПРИМОРОЗКИ НЕ ЗАВАДА

По темпах роботи на посівній серед комсомольсько-молодіжних екіпажів попереду зараз йде екіпаж з колективу імені Шевченка, який очолює комсомолец Іван Лобанов. Великі завдання стоять перед молоддю: зобов'язалися в цьому році на 60 гектарах виростити по 310 центнерів цукрового буряка. В стрілі агротехнічні строки вже затримали вологу, вирівняли всю площу шлейфами, провели дві культивачі. Все робиться для того, щоб врожайним був кожен гектар. Після другої культивачі внесли в ґрунт гербіциди. Поспішають члени екіпажу. Робочий день доводиться починати об одинадцятій годині — зранку приморозки. А потім треба надолужити час. За три неповні робочі дні при великому навантаженні на трактор засіяли вже 50 гектарів.

Гайворонський район.

М. ЖУРБА.

СТАЖ РОБОТИ ЦЬОГО ЮНАКА ЛИШЕ ДВА РОКИ, В КОЛЕКТИВІ СТАНЦІЙНИХ МОНТЕРІВ РАЙОННОЇ АТС, ЩО В ДОЛІНСЬКІЙ, ГЕОРГІЙ РОМАНЧОДРАЗУ Ж ПРИВЕРНУВ ДО СЕБЕ УВАГУ СТАРАНІСТЮ, КОЛИ БРАКУВАЛО ЗНАНЬ, ВЧИВСЯ У ДОСВІДЧЕНИХ, «КОПАВСЯ» У СПЕЦІАЛЬНІЙ ЛІТЕРАТУРІ. ЗАРАЗ КОМСОМОЛЕЦЬ ГЕОРГІЙ РОМАНЧО, ЯКОГО ВИ БАЧИТЕ НА ФОТО, — ОДИН ІЗ КРАЩИХ СТАНЦІЙНИХ МОНТЕРІВ.

ФОТО П. АРЧКОВА.

ТЕПЛІ СПОМИНИ — НАЗАВЖДИ

З будинку № 3, що по вулиці Леніна, лунають мелодії. У вихорі танцю кружляють юнаки та дівчата — мешканці гуртожитку № 2 виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» влаштували вечір відпочинку. Тут для кожного є заняття до душі. Одні слухають за шахівницями, другі дивляться телепередачі, гортають підшивки спільних газет і журналів.

Про створення всіх умов для робітників турбуються комендант гуртожитку Павло Ананійович Зоренко та вихователька Ольга Василівна Павленко. Надійним помічником у всіх добрих починаннях стала рада гуртожитку, в складі якої чотирнадцять чоловік. Створено секції. Систематично перевертається хід соціалізації між кімнатами: підсумки підбивають за квартал, півріччя і переможців нагороджують цінними подарунками та виплатами.

Велику роботу проводять члени виховної секції, очолює її Василь Кочетков. Залучають до виступів з лекціями та бесідами вихователів, педагогів, фахівців. А впродовж літа більше турбот у спортівної секції. Микола Кириченко, снісар головного заводу, який очолює її, організовує змагання між мешканцями гуртожитку № 1 і № 2. Влітку комсомольці вивідають на екскурсії, на лодію природи до старого рілля Дніпра, де мають змогу розташуватися в наметах на час вихідних.

45 юнаків та дівчат навчаються в школах робітничої молоді, в технікумах та інститутах. Тут створено всі умови для цього: обладнали клас, працює пересувна бібліотека.

В гуртожитку проживають 145 юнаків та дівчат. І ні до правди діти, траплялися випадки порушень дисципліни. Однак служили вони сигналом до дії всього колективу, що допомагав окремим робітникам усвідомлювати свої помилки, відповідати за них.

Молоді одружуються, будують свої сім'ї. Зрозуміло, що доводиться залишати гуртожиток. Але в пам'яті кожної з них виноситься з цього великого дому теплі пошук.

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
ліній позаштатний кореспондент.

М. Світловодське.

ІІ ЕДКОЛЕКТИВІ області вчать молоді почувати себе не просто членом, а господарем на землі. Само господарем, бо він залишає після себе сад, квіти, ліс, а постоялець — лише купи сміття.

Цим і почала свою доповідь «Про роботу по охороні природи в школах області» директор обласної станції юних натуралістів С. К. Швець на розширеній нараді Кіровоградської обласної організації Українського товариства охорони природи.

Серед присутніх — голови і відповідальні секретарі районних товариств

В ПРИРОДІ: МИ

Докладно розповідали виступаючи на нараді про «зелений патруль» та «голубих патрулів». Знову-таки за приклад служили Світловодськ. Тож і зацікавив присутніх виступ В. С. Осиченка, голови Світловодської міської організації Товариства охорони природи, який розповів багато цікавого про юних патрулів. Охоронці природи підтримують зв'язки з гуртками юних техніків, на мотоциклах

разом виїжджають до лісу, обкладають тварин, до лісу, обкладають тварин, до лісу, обкладають тварин.

А одного

разу із заступником товариства охорони природи Світловодська області, який розповів багато цікавого про юних патрулів. Охоронці природи підтримують зв'язки з гуртками юних техніків, на мотоциклах

разом виїжджають до лісу, обкладають тварин, до лісу, обкладають тварин, до лісу, обкладають тварин.

Учасники наради серйозно порушили питання про негативні моменти таких прикладів діяльності, підкреслили відповідальність працівників районних товариств охорони природи, педагогів, батьків за прищеплення юним розуміння природи, чуйності й любові до неї. Мало уваги ще приділяють організації, підтримці гуртків юнаків при Будинках та Паладах піонерів. Це недолік в роботі комсомольських організацій, райкомів ЛКСМУ.

Виступаючи по другому питанню порядку денного, голова Кіровоградської обласної Товариства охорони природи П. П. Харченко зупинився на важливих моментах діяльності обласної ради за минулий рік та ще раз підкреслив важливість проблем охорони природи у зв'язку з новими постановами партії і уряду.

А. МИХАЙЛІВ.

ПІСЛЯ ГОСПОДАРЯ—САД

Відбулася нарада Кіровоградської обласної організації Товариства охорони природи

охорони природи, представники ряду провідних організацій міста, вчителі-біологи, інші спеціалісти.

Найбільша увага слухачів — до місця і ролі станції юних натуралістів у захисті природи нашого краю. Дійсно, багато чудових справ на рахунок юнаків: «Свято врожаю», «День зимуючих птахів», «День зустрічі птахів», «Свято квітів», вікторини. Широкої популярності набула естафета «За ленінське ставлення до природи», конкурс на краще зовнішнє та внутрішнє оформлення школи, в якому лише протягом 1973 року взяло участь понад 800 шкіл області.

За час місячника лісу і саду 1973 року на Кіровоградщині посаджено понад 388 тисяч дерев, майже 61 тисяча кущів. На території області юні природолюбів заклали 7 парків і скверів, 312 клумб, заліснили 32 гектари земель вздовж балок.

Світлана Кириленко називає кращі колективи шкіл області. Учнів Іванівської СШ Новоукраїнського району посадили акацію — 500 ліп, тополь та ялини. Організували також клуб любителів виноградарства, вирощують близько тридцяти різних сортів винограду.

В минулому році учасники Світловодської станції юних натуралістів взяли участь у турнірі допитливих, який був оголошений редакцією газети «Сільські вісті». І вже в першому заході з бджільництва вони дійшли переможцями.

НІЧ. Тривожна, глуха. Під покровом темряви — рух тисячних колон людей. На фоні ледь вірючої ріки — силуети замерлих солдатів. Їх імена ще не вписані у суворі блашки похоронок і нагородних листів, і в схвильованих грудях стривожено б'ється гарячі серця.

За кілька годин — бій. За кілька годин випинуться перші літери Дніпровської переправи.

Застигла мить вічності...

Фото в кімнаті музею.

ПЕРЕД святом у шестикласників особливо багато роботи. Треба згадати й привітати всіх своїх друзів — далекіх і близьких. А це не так просто. Минулого року напередодні роковин Радянської Армії червоної слідопити надіслали в усі кінці країни більше двохсот вітальних листів, а в цілому за рік — більше восьмисот. Кілька поштарських сумок!

Втім, Люда Дробецька, Наташа Пилипенко, Тамара Яшук, Тая Патеріло, Світлана Рибокін та її друзі

СЛІДАМИ ВОГНЕННОЇ ПЕРЕПРАВИ

НА МАРШІ — ЧЕРВОНІ СЛІДОПИТИ

вже звикли писати багато. Більше тисячі листів-розшуків розіслали вони минулого року, листуються з сотнями воїнів і їх сім'ями, музеями, радами ветеранів, заповнюють і оформлюють десятки сторінок альбомів, журналів, зошитів спогадів.

Осінніми днями тридцять років тому у цих місцях відбувся гарячий бій. Переправившись через Дніпро, підрозділи 37-ї армії, 4-ї й 5-ї гвардійських армій Стенового фронту прорвали оборону ворога на вузькій смужці землі між селами Деріївка та Куцеволівка. За мужність, проявлену в бою, близько чотирьох тисяч солдат і офіцерів були нагороджені орденами й медаллями, більше двохсот — удостоєні звання Героя Радянського Союзу. Так розпочалося визволення Кіровоградщини. Проте, перемога далася нелегкою ціною. Тільки в Деріївці поховано більше п'ятисот воїнів.

Ось і поставили собі піонери завдання — відновити картину бою, розповісти про те, як увійшла в долину тисяч людей Дніпровська переправа. Вони не перші, хто зацікавився цією темою. Вже багато років працює над збиранням краєзнавчого матеріалу Галина Федорівна Ірклій — вчителька Деріївської середньої школи. Їй, учасниці Великої Вітчизняної війни, особливо дорога пам'ять про ті роки. І це священне почуття поваги до ратного подвигу попередніх поколінь вона прищепила юним своїм вихованцям. Багато сил доклали вони для створення шкільного музею Дніпровської переправи.

— Зараз раду музею складають шестикласники, — поленює Галина Федорівна. — А коли приступали до систематизації музейних експонатів, були ці діти на два роки молодшими... І з них, і з мене конкували: ну що зможуть зробити ці малюки — четвертокласники? А ось подивіться, що...

Шкільний музей — кілька великих світлих кімнат. Кидається у вічі велика кількість експонатів, чимало з яких — унікальні, гарно оформлені. Багатоже повз них не пройдемо. Ось, приміром, хоча б повз цей стенд — «Ім'я синадцяте було, коли йшли вони в бій». З фотографій дивляться обличчя воїнів-героїв. Коли загинули вони, визнаючи Деріївку, років їм було стільки ж, скільки тепершнім десятикласникам. І тому під час екскурсії стоїть тут особлива тиша. Бо в саме серце б'ються рядки із стенду: «Пройдуть сторіччя. А пам'ять про них, хто вдав своє життя за твоє щастя, юначе, буде вічною. Нізко поклонись їм пам'яті, їм безсмертної. Той, хто помирає за щастя і правду — завжди живий. Будь гідним їх. Вони — завжди твої ровесники».

І все ж відкається Марія Федорівна та її вихованці. Ніби й кімнат не багато, а все ж ніде виставити всіх експонатів. Десятки фотографій, сотні листів лішилися в архіві. А серед них є такі, що й зараз не можна читати без хвилювання. Ось, приміром, цей, написаний синадцятирічним Борисом Філіппом з Миколасова за кілька годин до смерті у вогні Дніпровської переправи. В останній вісточці додому він пише не про втому, не про ратні свої заслуги, а про велику несправність до ворога, про віру в перемогу.

Листи все приходять і приходять. Майже кожен рік приносить нові імена, розкриває нові сторінки подвигів. Дізналися про долю 28 лотчиків з 129 винищувального полку, серед яких 13 Героїв Радянського Союзу. Вони захищали небо Деріївки. Розшукали імена чотирьох воїнів, які повторили подвиг Олександра Матросова. В 1943 році при звільненні села загинула дочка калінінської землі Марія Єгорівна Шинцова. Розшукали її сестру й племінницю. Влітку минулого року зустрілися з ними в Придніпров'ї.

Чимало інформації надають учасники боїв за село. Тільки в жовтні-грудні минулого року від них надійшло більше півсотні фотографій. Та всього не злічити.

На основі зібраного матеріалу часто проводяться в музеї бесіди, екскурсії. Відбуваються зустрічі з ветеранами-земляками, учасниками боїв за Деріївку. Пам'ять про буремні роки війни щиро береже молоде покоління, черпає в ній свої сили й натхнення.

Запам'ятовується в шкільному музеї ще одна фотографія. Легенька, тендітна дівчина — у сонячних блискавках Дніпра. Гудуть вітрила просторого дня, дзвенить шумолист прибережжя, пташині різноголосся. І в усьому цьому плівке-переливається тиша, радісний сміх юнки, переповненої розкішшю теплих хвиль ріки, гарячого сонця, бездонного тихого неба...

На вогненній переправі — щасливий мирний день.

О. РАКІН,
спецкор «Молодого комунара».
Онуфріївський район.

МОВОЮ КОЛЕКЦІЙ

• НОТАТКИ З ФІЛАТЕЛІСТИЧНОЇ ВИСТАВКИ

В НЕ МАЙЖЕ тиждень в Кіровоградському Паладі культури імені Компаніїна відкрита перша обласна юнацька філателістична виставка. На 33 її стендах — 16 кращих робіт і над кількома з них уже закріплені таблички «Срібна медаль», «Бронзова медаль». Останніми нагородами відзначено колекції юного олександрійця Сергія Воробкало «В. І. Ленін», колективні роботи клубів юних філателістів Компаніївського Будинку піонерів «Виставиши, ми перемогли», Кіровоградської восьмирічної школи № 25 «Щасливе дитинство» та інші. Про срібні відзнаки варто поговорити докладніше.

Уж — три. Чому журі віддало перевагу підбіркам Ганни Біломенкранц «Ленінська вірша та марка» і «Найдорожче ім'я» Сергія Марченка? Вибір цей не був обумовлений надзвичайною важливістю теми, бо до неї звернулось чимало колекціонерів. Відзначення роботах притаманне попереднє ретельне вивчення літератури, скрупульозний підбір матеріалу і гарне оформлення експозиції. 13-річна Аня з 25-ї школи Кіровограда, приступивши до роботи, прочитала про Леніна багато віршів Маяковського, Михалкова, Коласа, Забіли та інших поетів, щоб потім уривками з них пояснити марки. А учень 4-го класу Кіровоградської СШ № 6 Сергій Марченко пішов дещо іншим шляхом. У своїй колекції «Найдорожче ім'я» він намагався ілюструвати, як багато значить для нас життя великого вождя, як його ім'я увійшло в серця народу, у назви міст, вулиць, заводів, кораблів. Та і не лише для радянських людей дорогий Ілліч. Це Сергій доводить марками, які на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна випустили соціалістичні країни і багато держав Азії та Африки. Дві майже рівноцінні колекції.

Юні автори постарались, нехай через призму дитячого світогляду, виразити свою любов до Ілліча. Різно виділяється навіть серед кращих робіт «Країни соціалізму на Олімпійських іграх». Ількі підходячи до експонатів виставки диференційовано і оглядаючись на ту величезну інтелектуальну різницю між дванадцятирічними і завітрашніми випускниками, ми можемо зрозуміти рішення журі, яке присудило цій колекції нарівні з роботами Сергія та Ані срібну медаль.

У збірав учень 10-го класу Євген Сахнін (про цього хорошого і мужнього хлопця вже писалося у газеті). Зби-

рав марки і одночасно відшукував, знамаювався дані про Олімпійські ігри, про різноманітні курйози, пов'язані з випуском марок на честь цих подій. Це випало у цікаву і для філателіста, і для спортивного болельщика колекцію. Ось деякі пояснення під наклеєними на аркушах марками: «На шість останніх Олімпійських іграх спортсмени соціалістичних країн завоювали 39,2 відсотка від усієї кількості розіграних медалей», або під польською поштовою мініатюрою: «Ця марка була прогнозом польської пошти на успішний виступ З. Кшишков'яка в Мельбурні. Однак знаменитий польський бігун виправдав надії з задоволенням. Він став чемпіоном Олімпійських ігор... в Римі». І так супроводжується кожен експонат підбірки. А вона — на 48 аркушах.

Ця колекція — приклад дослідницької роботи для багатьох юних філателістів, в тому числі і для семикласника Богданівської восьмирічної школи Знам'янського району Олексія Прохінна. Хлопчина підготував добірку «Фауна і флора», використавши для цього кілька серій марок і розбивши їх на абсолютні випадкові групи. Тут під заголовком «Клас ссавців» можна побачити глухаря, а серед «Загонів куриних» — качок. Втім, ці зауваження більше стосуються не самого юного філателіста, а дорослих, вчителів, які байдуже поставились до дитячого захоплення.

Отже, допомога від дорослих. Серед робіт-медальїстів вона прослідковується чітко. Про таку підтримку ми можемо говорити схвально. І якщо батьки, вчителі деяких шкіл більше цікавилися угодобаннями своїх вихованців, то серед підбірок, представлених на виставці, не траплялося б таких безглуздостей, як назва «Розвиток космосу», а самі роботи були б змістовнішими і глибокими.

Думається, що ця перша обласна юнацька виставка стане неперемінним взірцем для наслідування. Бо серед 55 представлених колекцій (це солідна цифра, використано більше 9 тисяч марок, художніх конвертів та листівок), серйозних, проп'янутих духом пошуку — більшість. І одей пошук, дослідництво юних є найкращим подарунком настановному ювілею — 50-річчю присвоєння піонерській організації та ВЛКСМ імені Леніна, якому присвячується виставка.

М. БІДЕНКО.

м. Кіровоград.

«Сніває Антоніна Червінська» — ці слова завжди викликають оплески у глядачів — імпровізаційний прославлений ансамбль «Ятрань». Бо заслужений працівник культури УРСР Антоніна Червінська у цьому самобутньому суцільно народних талантів відзначається яскравою самобутністю. Співачка використовує у своєму репертуарі найкращі пісні із багатотисячної спадщини нашого народу, твори сучасних авторів. Вона постійно відтошує свою майстерність, наполегливою роботою на репетиціях, багато часу віддає пошукам нових пісень.

На фото: А. ЧЕРВІНСКА.

Фото А. БУДУЛАТЬЕВА.

Біля творів про Кобзаря

Образ Тараса Шевченка не раз надихав майстрів різця і пензля на створення художніх творів. Одним з перших звернувся до нього славетний російський художник І. Крамской. А за радянської доби образ Кобзаря втілювали художники як старшого, так і молодшого покоління — В. Касіян, І. Прищепський, Є. Єгоров, Н. Попович та інші.

Частини робіт названих художників знаходяться в Кіровоградській картинній галереї. Нещодавно, відзначаючи 160-річчя з дня народження Т. Г. Шевченка, її працівники влаштували виставку робіт, присвячену великому українському поету і художнику та організували вечір вшанування його пам'яті. Учні кулінарної школи виступили на ньому з розповіддю про творчий шлях Кобзаря, а кіровоградські поетичотатківці В. Бондаренко, Є. Железняков та О. Пожов прочитали відвідувачам галереї свої вірші.

Потім завідувач картинною галереєю М. Федотов провів екскурсію по шевченківській експозиції.

К. ПІДЛІСНИЙ.

НА ФОТО: біля виставки, присвяченої Кобзареві.

ФОТО Ю. ЛІВАШИНКОВА.

• ТУРИСТСЬКИМИ СТЕЖКАМИ

ЯКЩО ЗАПИТАТИ молоду людину, як вона хоче відпочити у вихідний день, то, мабуть, кожен скаже:

— Оце б десь поїхати, помандрувати, побути з друзями на березі річки, в лісі. І комсомольські організації, знаючи бажання юнаків та дівчат, прагнуть допомогти їм. Робітники Світловодська вирішують в далекі і близькі мандрівки на човнах, мотопніках, комсомольці Олександрії їдуть на турбазу в ліс. Пропонують свої послуги молоді і наші активісти, працівники бюро подорожей та екскурсій. Туристський поїзд «Кіровоград» мчить в Ленінград і Севастополь, Одесу і Кішнін. Популярними серед молодих степівчан стали маршрути «Пам'яті ленінські місця», «Шляхами Великого Жовтня», «Ніхто не забутий, ніщо не забуте», «Будні великих будов», «Ордені Батьківщини на знамені комсомолу», «Шляхами дружби», «Вітчизні вірній сина». Минуло, скажімо, 2-й день, а ти відвідав Кремль і кабіну та квартиру В. І. Леніна, завітав у музей К. Маркса і Ф. Енгельса в Москві, побував у Центральному музеї Збройних Сил СРСР, на заводі імені Ліхачова, захоплювався експонатами музею

«Молода гвардія» в Криводоні, зробив записи в краєзнавчому музеї міста Уфі, у високій гордості і шанобі стояв перед обелісками меморіального комплексу в м. Волгограді.

Якщо ж у тебе в літні два вільні дні, то й

ДО РІДНОГО,
БЛИЗЬКОГО

не прекрасно: в суботу і неділю спеціальним автобусом можна вирушити в край, де тримали бої партизанів з гітлерівцями, нагода побувати в Підлісному і Єлсаветградівці, послухати розповідь екскурсовода і пестерала війни про подвиги героїв-земляків. А на зворотному шляху — відпочити на лісовій галявині, на березі ставу.

В нашньому році за путівками осесезонного і місцевого маршрутів ми маємо обслужити 13 тисяч туристів і 225 тисяч екскурсантів. Знаю вирушити в дорогу турпоїзд «Кіровоград», а Світловодську відпочиваючих приймають турбази «Славутині» і туристський табір «Дніпро», хороші умови для відпочинку в туристському господарстві «Лісова пісня». Потують свої бази до нового сезону великі промислові підприємства області.

ОРГАНІЗАЦІЯ туристських мандрівок по рідному краю — одна з складових частин патріотичного виховання юнаків і дівчат. А тому, визначаючи маршрути, ми завжди чекаємо допомоги від комсомольських організацій. Адже пропаганда туризму — це теж їх справа.

Та іноді трапляється так, що в зазкомі дівчині пропонується путівка, а вона відмовляється. Так було з робітницею заводу «Червоного літка» Галиною Г. Та коли дівчина побувала в горах Кавказу, побачила пейзажі Черноморського узбережжя, то потім усім друзям по бригаді радла провести відпустку в туристській подорожі. Подруги — в зазкомі професійки:

— Ми теж хочемо в гори.

— А я в Ленінград.

— Кажуть, дуже цікава подорож до Прибалтики...

Ми вдячні нашим екскурсоводам В. Савельєвій, П. Берлін, С. Ільченко, Р. Турбай, які вміло організовують свою

роботу на автобусних маршрутах — в Кіровограді, на території області. І від комсомольських активістів ми хотіли б мати відчутну допомогу в організації туристських походів у вихідні дні. Розповіді про історію рідного краю, розвести юнаків у похід «Шляхами слави батьків», повідати про рідне і близьке — честь і відповідальність для комсомольського активіста. Є молоді люди, які бачили одеські катакомби, а не знають історії рідної вулиці, села, міста. А за годину екскурсії по місту можна одкрити для себе багато.

Ось і під час весняних канікул ми кликали школярів взяти участь в автобусних мандрівках в районі області, проїхати вулицями Кіровограда. Старшокласники вирушили поїздами в туристську подорож до Миколаєва, Херсона, Євпаторії, Севастополя.

Весна, літо. Час для найкращого відпочинку. Час для подорожей.

Хай кожен для себе обере маршрут. До рідного, до близького.

О. КАПУСТІН,

голова обласної ради по туризму і екскурсіях.

ХОЧ ЛИСТ І НЕ БУВ
НАДРУКОВАНИЙ

Розклад

налагоджено

На статтю «Чому сумно на дозвіллі», котра була надрукована в «Молодому комунарі» 9 лютого цього року, редакція отримала і відгуки, в яких наші читачі повідомляють, що це не скрізь усе гаразд з організацією комсомольського дозвілля. Зокрема, молодь села Мальчевського Устинівського району скаржилась на те, що в селі клуб постійно замкнений, відкривається лише для демонстрації кінокартин, та й то не регулярно.

Ми надіслали цю скаргу до районного відділу культури і попросили налагодити нормальну роботу закладу. А незабаром отримали відповідь. Завідуючий Устинівським райвідділом культури М. Г. Іващенко повідомив про вжиті заходи. Марія Михайлова, завідувача сільським клубом, проїшла перепідготовку при Олександрійському культурно-освітньому училищі (якраз в цей час і допускались порушення розкладу демонстрування кінофільмів). Зараз розклад налагоджено. В Мальчевський сільський клуб закуплено телевізор і магнітофон. Вживаються заходи для поліпшення роботи з молоддю.

Сподіваємося, що і на інші скарги читачів, які редакція надіслала на розслідування, надійдуть конкретні і ділові відповіді.

ДОВІДКОВИЙ
ВІДДІЛ МК

ВІД ШІСТНАДЦЯТИ...

«Тільки відверто»

«Шановна редакція «Молодого комунара».

Дуже вас прошу, відведіть в газеті колонку під назвою «Що таке кохання? Тільки відверто». Чому саме цю назву, цю тему? Тому, що ця тема найбільше хвилює нас, юнаків і дівчат. Я хочу, щоб молоді ділилися своїми радощами і сумнівами, просила поради, настанов. Бо з вірним і чуйним товаришем легше і радісніше пізнавати світ, життя. Не завжди ми маємо таких товаришів. В першу чергу, в деяких сім'ях батьки своїм дітям не товариші. Ви подумайте чому, адже вони нас одягають, годують? А ви не помічали того, що вони ухиляються від деяких ваших запитань? Вірний друг так не зробить. Наприклад, такі запитання як «Що таке любов юнака і дівчини?», «Як приходить кохання?», «Яким воно повинне бути?», «Як навчитися кохати?» й інші. Дякує батьки відмовляються, інші: «Підрости — знаєш». А більшість говорить: заварив кашу і їж її сам. Тобто, покохав чи покохала, то й розбирайся сам (сама), що й до чого. А висновок з того такий: дівчата виходять заміж в 16, 17 років не кохаючи, а тільки, щоб не народити дитину без батька. Дівчина вже не любить свого спокусника, але, щоб зберегти честь майбутньої дитини, рпстається на цей важливий і основний вчинок в нашому житті. У таких молодих людей хороша сім'я не буде, хоч як би вони не старалися згуртувати її. покращити. Основне в молодій сім'ї — кохання. Так, тільки кохання. А з коханням приходить дружба, хороші взаємовідносини. Як радісно дивитися на сім'ю, де панує любов і злагода, і як жаль стає ту сім'ю, де завжди ворожнеча, ненависть чоловіка до жінки і навпаки. Хочеться допомогти цим молодим сім'ям, дати вірну пораду. Ви запитаєте: «А хто ж головний винуватець такого нещастя?» В першу чергу — батьки і вчителі. Ви подумайте: «Пон чому ж тут батьки та вчителі? Адже не вони заставили дитину «нагуляти» дитину? Зрозуміло, що не вони. Але що вони зробили, щоб цього не сталося? На жаль, нічого. І з цього виходять погані результати. Батьки просто не звертають уваги на пізнє гуляння доньки чи сина. Особливо це пізнє гуляння яскраво можна побачити в селі. Придивіться уважно.

...Понходять семикласники, восьмикласники і інші до клубу ввечері подивитися кінофільм. Ніхто не заперечує проти цього. Некай ходять. їм же хочеться. Батьки дома спокійно дивляться телевізор чи відпочивають десь з друзями, а діти «гніваються» біля клубу, викручують «халаталі», інші дорослі таячі. Зверніть увагу: до них ніхто не підійде з допросих і не порекомендує піти додому спати чи вчити уроки. І знову ви скажете, що батьки тут ні при чому. А я думаю, що саме батьки винуваті в такому вихованні дитини. Уявіть собі, якими б стали діти, як би вірили і довіряли своїм батькам? Чи була б шістнадцятирічна дочка матір'ю? Ні! Зрозуміло, що вона припадає і на самих потерпілих. Дехто говорить: «Якби дівчина мала гордість, а хлопець розум — цього б не було». Так, не було б. Але, де візьметься такий дорослий розум? Мабуть, тут потрібна допомога старших. На мою думку, так. Без допомоги тут не обійтись. Я хочу, щоб в школах проводилися бесіди на таку тему. Надіюсь, що після та-

ких бесід, обговорень юнаки і дівчата будуть більше і ясніше пізнавати світ кохання. Адже кохання — це радість!

Шановні мої ровесники. Дуже вас прошу написати в газету про ваші думки на цю тему. Якби рішення приймали ви? Чекаю від вас відповідей.

Валентина Розквеч.

«Шановний «Молодий комунар», думаю, що ти зрозумів мою думку і обов'язково надрукуєш мого листа. Дуже тебе прошу».

...Як помітить читач, в листі чимало граматичних помилок. Цей лист публікується без будь-яких змін. Надіслати Валентині відповідь з нашою думкою про її лист, викладені в ньому думки редакції не мала змоги, бо Валентина не вказала

ДВОЄ

свої адреси. Поштові знаки говорять про те, що лист надійшов з Новоукраїнського району.

Але ж головне — сама суть листа. Одряду хочеться сказати про те враження, яке справило написане дівчиною. Воно відрізняється від тих десятків листів молоді з короткими запитаннями: «Що таке справжня дружба?», «Чи може першою відкритися дівчина?» і т. ін. Своїми роздумами і, це неважко помітити читачеві, — своєю схильністю, не такою собі цілком, між іншим, а життєвою значимістю для самого автора питання, яких вона торкається.

Відразу скажемо свою думку про категоричне твердження Валентини стосовно неосмислених зичків її ровесниць — 16—17-річних дівчат. Не відкидаючи можливості таких випадків, ми повинні констатувати, що вони — рідкісні явища в житті нашої молоді. Валентина пише з хвилюванням. Можливо, опитуване нею трапилося з кимось із її близьких подруг, мабуть, саме вона була свідком неприємних сцен в молодій сім'ї, яка не склалася саме через те надто раннє, необдумане рішення пов'язати молоді долі різних, не зважаючи на справжньому одне одного.

«Молодий комунар» свого часу вмістив на своїх сторінках кілька матеріалів під рубрикою «Двоє». Публікація їх була спричинена великою кількістю листів юнаків і дівчат, які зверталися до редакції із запитаннями, що їх хвилювали.

на теми дружби і любові (не будемо соромитися цього священного почуття), стосунків між хлопцями і дівчатами у пору їх повноліття, перших життєвих кроків. І хоч більшість з них, листів, відзначалося деякою наївністю, газета, посилюючись на розповіді самих же ровесників, відповіла на ряд запитань. Ми говорили тоді, що може бути хороша дружба між хлопцем і дівчиною (і в шкільні роки), наводили красномовні приклади такої дружби, і що не треба її ототожнювати з почуттям любові, коханням, ми говорили, якими обманливими можуть бути почуття в шістнадцять літ, проте радили обережності і плекати справжнє велике почуття. І кожного разу підкреслювали, що, з одного боку, юним слід частіше звертатися по допомогу до старших — батьків і вчителів, а останні самі настійніше повинні не тільки цікавитися, як проводять вільний час юнак чи дівчина, а й входити, — обережно, з тактом, з розумінням, — у світ почуттів молодих людей. І кожного разу підкреслювалося й звучало між рядками — бережи честь змолоту, будь вірним і щирим, незрадливим, розсудливим і чесним.

Кількома розповідями розмова припинилася. Думалося, що на основну групу запитань відповідь дано. Проте, в листах до редакції юні читачі просили продовжувати розмову, і хоч матеріали не публікувалися, інтерес до теми про стосунки юнаків і дівчат, їх дружбу, про народження молоді сім'ї не згас, свідчення — редакційна пошта. Поряд з листами із так званими легкими запитаннями: чи може бути дружба дівчини з хлопцем (старшокласники), хто має першим сказати слово про своє почуття, як чекати хлопця з армії, зустрічаються і листи, один з яких ми навели повністю — лист Валентини. І відповідати на них двома-трьома реченнями, мабуть, було б що найменше неухвагою, байдужістю до духовного світу молоді, що входить у повноліття.

В листі Валентини окреслюється кілька тем, а точніше — чотири.

Перша — відпочинок молоді, погано організований, він спричиняє і погані вчинки юнаків і дівчат.

Друга — що ж таке кохання? Що таке справжнє почуття? Чому такі невіддані наслідки воно залишає — дитина, що не відчуває батькової ласки, молода сім'я, де «завжди ворожнеча, ненависть чоловіка до жінки і навпаки». І протилежне — як радісно дивитися на сім'ю, де панує любов і злагода.

Третя — відсутність в багатьох випадках товариської поради старших. Невідкладна потреба такої поради для молоді.

Четверта — «Зрозуміло, що вина припадає і на самих потерпілих». Тобто, за вчинки юності, молодості — особиста відповідальність.

Про відпочинок молоді, який, ніхто цього не заперечить, помітно впливає на формування духовного світу підрастаючого покоління взагалі, а значить і його погляду на дружбу, товариські та інтимні стосунки молодих людей. Питання — дійсно проблемне, і ми зупинимось на ньому детально дещо пізніше.

А на початок розмови хотілося б висловити те, чим починає свій лист Валентина — про народження справжнього почуття, про наслідки близьких стосунків молодих людей, які не зацементовані таким почуттям.

(Продовження розмови — в наступному суботньому випуску. А тим часом юнаки і дівчата можуть відповідати на лист Валентини. Про зміст їх ми повідомлятимемо у наших матеріалах під рубрикою «Двоє»).

А ТЕПЕР СТАРТ

З кожним днем наближається відкриття футбольного сезону. Закінчила другий етап підготовки до наступного чемпіонату країни кіровоградська команда майстрів другої групи класу «А» «Зірка». Крім навчального процесу, який проходить у Ялті під керівництвом своїх наставників — начальника команди, заслуженого тренера УРСР, майстра спорту СРСР О. П. Гудзевського, старшого тренера Б. М. Петрова і тренера А. С. Архипова, кіровоградці провели декілька товариських контрольних матчів з іншими командами своєї (шостої) зони. Вони виступили проти миколаївського «суднобудівника» і зазнали досить таки відчутної поразки — 0:4.

В другому матчі суперниками «Зірки» були спортсмени криворізького «Кривбасу». Фінальний євстох арбітра пролунав тоді, коли на табло було — 1:1.

Чергову зустріч кіровоградці провели з сумським клубом «Фрунзенець». Тут перемога з результатом — 1:0.

В. ШАБАЛІН, м. Кіровоград.

ЗА ЧЕМПІОНСЬКИЙ ТИТУЛ

Вісім днів у спортивному залі Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів тривала особиста першість області з російських шашок. За звання чемпіона вели боротьбу 16 спортсменів. Добре провів турнір викладач інституту сільськогосподарського машинобудування майстер спорту СРСР Віктор Міронов. (ДСТ «Буревісник»). Він набрав 6,5 очка і став чемпіоном області. По 6 очок у майстрів спорту Анастолія Куліша та Анастолія Сперлікова (ДСТ «Спартак»). В Куліша крапінний коефіцієнт, і він став другим призером, а Сперліклов зайняв третю сходинку пошани.

Слід відзначити добру гру кандидата у майстри спорту інженера заводу «Червона зірка» Леопіда Медведенка (ДСТ «Авангард»), який не програв жодної партії, чинив впертий опір досвідченим майстрам і посів четверте місце у турнірній таблиці (5,5 очка).

В. ТВЕРДОСТУП.

м. Кіровоград.

1 ПОНЕДІЛОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Колоритне телебачення. Радіо-кіногосподарство. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Колоритне телебачення. Програма мультфільмів. (М). 9.35 — Повини музичного життя. (М). 10.40 — «Океанічне — неймовірне». (М). 11.40 — Новини. (М). 11.45 — Школа передового довідку. (М). 12.25 — Художній телефільм. «Халаталі червоного тіла». (К). 13.05 — «Екран молодих». (К). 13.10 — А. Гайдар. «РПР». Випуск (Миколаїв). 10.30 — Республіканська фізико-математична школа. (К). 12.00 — Удобробська весела. (Чернівці). 12.20 — Для школярів. «Сурмач». (К). 13.00 — «Два за двома». (Кіровоград). 13.10 — «Екран заповнив». (Кіровоград). 13.40 — Телефілім. (Кіровоград). 13.45 — «Футбол-74». (Кіровоград). 13.50 — Колоритне телебачення. Художній фільм. «Королева Чарлота». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Молодіжна програма. «А. Б.». (М). 22.45 — Спортивна програма. По окліченні новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Колоритне телебачення. Радіо-кіногосподарство. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Колоритне телебачення. «Клуб кінополорова». (М). 10.30 — «Я — Тан-Шань». Художній фільм. 1 серія. (М). 11.30 — Телефілім. (Кіровоград). 11.35 — «Шкільний екран». Українська література для учнів 9 класу. (К). 12.10 — «Два за двома». (К). 12.40 — «Слава». Радіо-кіно-спортивна програма. (К). 13.40 — Новини. (К). 14.40 — «12 головних принципів патріотизму». (Дніпропетровськ). 17.15 — «Клуб юних талантів». (Вопілля-Кіровоград). 18.00 — «Океанічне» «Світлофор». (Кіровоград). 18.20 — Телефілім. (Кіровоград). 18.30 — «Людина і закон». (М). 19.00 — Урочисте відкриття Дня польської культури в СРСР. По закінченні новини. (М).

2 ВІСНОВОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Радіо-кіногосподарство. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — «Клуб кінополорова». Колоритне телебачення. (М). 10.30 — «Я — Тан-Шань». Художній фільм. 1 серія. (М). 11.30 — Телефілім. (Кіровоград). 11.35 — «Шкільний екран». Українська література для учнів 9 класу. (К). 12.10 — «Два за двома». (К). 12.40 — «Слава». Радіо-кіно-спортивна програма. (К). 13.40 — Новини. (К). 14.40 — «12 головних принципів патріотизму». (Дніпропетровськ). 17.15 — «Клуб юних талантів». (Вопілля-Кіровоград). 18.00 — «Океанічне» «Світлофор». (Кіровоград). 18.20 — Телефілім. (Кіровоград). 18.30 — «Людина і закон». (М). 19.00 — Урочисте відкриття Дня польської культури в СРСР. По закінченні новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Колоритне телебачення. Радіо-кіногосподарство. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Колоритне телебачення. «Клуб кінополорова». (М). 10.30 — «Я — Тан-Шань». Художній фільм. 1 серія. (М). 11.30 — Телефілім. (Кіровоград). 11.35 — «Шкільний екран». Українська література для учнів 9 класу. (К). 12.10 — «Два за двома». (К). 12.40 — «Слава». Радіо-кіно-спортивна програма. (К). 13.40 — Новини. (К). 14.40 — «12 головних принципів патріотизму». (Дніпропетровськ). 17.15 — «Клуб юних талантів». (Вопілля-Кіровоград). 18.00 — «Океанічне» «Світлофор». (Кіровоград). 18.20 — Телефілім. (Кіровоград). 18.30 — «Людина і закон». (М). 19.00 — Урочисте відкриття Дня польської культури в СРСР. По закінченні новини. (М).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-30, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2

ПОГОДА

Вдень 30 березня по території області і місту Кіровограду передбачається мінлива хмарність, без опадів. Вітер південно-східний 7—9 метрів на секунду. Температура повітря по області 7—12, по місту 9—11 градусів тепла. За даними Українського бюро погоди 31 березня — і квітня — мінлива хмарність, без опадів. Вітер змінний північно-східний 5—10 метрів на секунду. Температура повітря вночі близько нуля, вдень 10—15 градусів тепла.

За редактора Б. КУМАНСЬКИЙ.